

Zpráva z cesty: Hory Severní - a Jižní - Karlovy a Georgie, 2005 (2. část)

Přítelství spřátelil Radek Kastner

[05.12.2009]

Aktualizováno [05.12.2009]

Ochlupení v okolí:

V tomto detailním pohledu na v okolí je patrné, že laloky zcela těsně nepřekrývají - přetékají - částí látky. Některé z látek mají daleko větší přehnuté listy, ale ty byly většinou na látkách, které byly k sobě velice těsně namačkány. Ve chvíli, kdy měly rostliny prostor pro růst, laloky se rozprostíraly.

Argumenty, že v tomto případě nejde o opravdové *Sarracenia purpurea* var. *montana* neobstojí, protože jsme se pohybovali přibližně v centru většiny těchto rostlin a byli jsme dostatečně daleko od obyčejnějších než vinných forem.

Dalším znakem, který by měl být pomocí sá identifikace *Sarracenia purpurea* var. *montana* je to, že jsou chlupy na v okolí jsou relativně krátké. Přítelství -m, že by to mohl být právě tento případ. Tyto chlupy se zdají být kratší, než dlouhé chlupy, které jsou daleko běžnější viditelné u *Sarracenia purpurea* subsp. *venosa*. Nenašel jsem si však čas na to, abych udělal statisticky prokazatelný měření.

Tady je další záběr na shluk těchto rostlin.

Čas ubíhal a my jsme se rozhodli, že nastala doba, abychom se přesunuli. Opatrně jsme vrátili pochybné - desky na místo, kde jsme si je vypůjčili, a také jsme doplnili tekutiny a vyrazili na západ na lokalitu *Sarracenia oreophila*, kterou jsem navštívil přibližně několik lety. Neměl jsem ponětí, co bych od této návštěvy měl očekávat; vzhledem k tomu, že sezóna byla na počátku a já přetekl, že všechny rostliny budou málo stáje je třeba pouze chumly poněkud nudných fylodií (= zimních listů).

GenerovÃ¡no: 30 April, 2024, 23:31

Tvorba zbarvení:-

Některé z rostlin již vytvářejí zbarvení- světlých látek. Menší rostliny vpravo na snímku mají již na červenalou zbarvení.

Pohledkově kruh!

Tak toto je opravdu paráda "prstencově rásť pírlic. Kdyby to byly houby, mohli byste tento jev nazvat "žehkově kruhem". Zajímalo by mne, zda tento kruh, vytvořený pírlicemi, vznikl díky poškození? Možná byl oheň, pěstivovými vjemy těmi mrtvými látkami, dostatečně horké na to, aby zničil oddenky ve středě tohoto shluku rostlin, zatímco oddenky na okraji přežily? Ovšem i tak byste očekávali, že by alespoň pír látek uprostřed kruhu přežilo.

Nebo je to možná pěstivová plocha pro UFO.

Odkryté skály (kameny):

Tady můžete vidět, že je lokalita ve skutečnosti na měrném svahu, na kterém se k povrchu tlačí- podzemní voda. Je velmi zajímavé sledovat, jak rychle se vlhkost a podzemní na prázku mění. Některé z těchto mají- bádání vypadají- c- podzemní strukturu, ale hned sousední mohou být posety velkými a odkrytými kusy kámen. Následovat mohou velké louže nebo vrstvy rašeliny-ku. Vidíte tu velkou pokrývku rašeliny-ku, hnědou zelenou, kolem látek uprostřed dole?

Je zajímavé srovnat tuto fotografii s jinou, kterou jsem poštěl těmto na stejném místě na světle pěstěchozí- cestě. Kameny na této fotografii jsou ty stejné, jako u horního shluku rostlin na fotografii vložte.

Červené rosnatky:

Wow. Tyto intenzivně červené rosnatky, rostoucí mezi lišejníky, mechy a na křemeni, jsou prostě nádherné. Na své předměty cest jsem našel rosnatky, které jsem identifikoval jako *Drosera intermedia* při pohledu na jejich palisty. Palisty na těchto rostlinách naznačují, že to byly *Drosera capillaris*. Zajímavě...takže se zde vyskytují oba druhy. Takže je zajímavě, že na každé ze svých cest jsem byl schopen najít pouze jeden z těchto druhů. Přitom bych si, abych měl druhový voucher nebo herbářový list z každé cesty, abych mohl pozorovat a porovnat, ale samozřejmě jsem na žádné ze svých cest rostliny nesbíral. Ale to je jedno – rostliny jsou stále zde a jsou chráněny.

Červení!

Tady je ještě bližší pohled na tyto roztomilé rostliny. Doufám, že tyto detaily uspokojí takové famózní celebrity rosnatkového světa, jakými jsou třeba Fernando R. a Robert G., kteří si vždy stáhnou, že rosnatkám není věnována dostatečná pozornost.

OK, Robert si nestáhne. Hádám, že se mi teď podaří trochu zkrátit seznam stávkovatelů, že?

Mimochodem, nádhavně krásné rosnatky, jsem také našel *Utricularia subulata*. Samozřejmě, že neslyšíte ty nářky ze strany bublinatky, že? Myslí-m, že ty jsou vždy vytvářeny pouze jejich tvrdým jádrem.

Mokrý den:

Báhem máho fotografování jsme pokračovali přeháňky a mrholení – z roztřesené bouřky. Doprovázely je po dně kapky, které dopadaly jak na listy a moje fotografické vybavení, tak i na pozadí našich kalhot! Tady je další snímek mokrého listoví. Ovšem nemám žádnou fotografii máho mokrého zadku.

Po útěšilo se nám blesk poblíž jediného zbylého lokality *Sarracenia oreophila* v Georgii. Takže jsme s Mandy posbírali vybavení a plahoili jsme se zpátky k autu. Pokud by další lokalita byla tak dobrá, jako byla tato, měli bychom skvělou poděnkou pro fotografování.

Sarracenia oreophila:

Tak tady jsou! Bohužel lokalita vÂ Georgii nebyla tak velká a tak by potěbovala poÂdně vypělil. Á pirlice se povětinou ztrícely ve zbytečch staré trávě minulě sezny. PÂesto se podle zbytek uschlých lákek dalo odhadnout, že zde Ápirlice dosahují pkně velikosti. Tady je dalák- snmek vyrážejáčch lákek.

Tyto rostliny rostou pÂmo na bÂehu velké vodn- nádrže. Jeden by rád věděl, jak zde panovala situace pÂedt-m, než zde byla postavena pÂehradn- hráz. Je tento pozátek zbytkem daleko věták-ho komplexu lokalit? Byla tato jediná lokalita vÂ Georgii pouze jednou z mnoha? PÂitel, nenávidím pÂehrady.

Vzhledem kÂ tomu, že se na tto lokalitě nepÂihodilo již nic zvláktná-ho (mimo prázku, kdy jsme stejně nenašli Ádně dalák- masožravé druhy), rozhodli jsme se pohnout se dál.

(Dáky Malcolm H., který ½ mi povolil navítvit tuto lokalitu.)

Pro tento den bylo hledán rostlin u konce, Mandy a já jsme zamáli do Greenville vÂ JižnÁ- Karoláně, kde jsme strávili noc vÂ domě pÂitel. Vzhledem kÂ tomu, že toto byla první návítva Mandy vÂ tto Áísti USA, zástávali náje oáí otevřeně po celě trase, abychom neminuli možnost ochutnat mÁstn- kuchyni a byli jsme odmánni skvělou restaurací vÂ áždomácím stylu, kde podávali skvělé grilované vepov. Má doporučen: když jste vÂ severnÁ- Áísti Georgie, navítvte Oinkers! Bážte tam sÁ prázdným áaludkem a nechejte si mÁsto na mouánk!

Dalák- Trillium:

Mandy a já jsme strávili poklidnou noc v Greenville u kamarádky (Kristen A.) a jejá-ho skvělého psa. Usnuli jsme za zvuk extrámně vytrvalých noánch lelk na zahradě za domem. ÁEasně ráno druhého dne jsme vyrazili kÁ náák- první lokalitě áždu jouré jezern- populaci Sarracenia jonesii vÂ JižnÁ- Karoláně. Nikdy jsem tuto lokalitu pÂedt-m nenavítvil a má jsem pouze velmi kusé informace, jak se tam dostat.

Společně s Mandy jsme zaparkovali nájemní vozík a začali jsme se plahočit sem a tam podél stezek táhnoucích se lesem. Dorazili jsme k malému jezeru. Ti, kdo znají tyto lokality a řádně by věděli, kterou lokalitu Sarracenia jonesii jsme hledali, mohou vydedukovat nájemní cihlu podle toho, kdy jim jsem poknu, že poblíž toho jezerní lokality je vodopád s dalším populací rostlin. Neměli jsme však čas na to, abychom hledali rostliny u vodopádu – snad přitom, kdy se mi podařilo získat detailnější informace, protože bych nerad přitom poškodil citlivou mokřadní vegetaci.

Jak jsme tak šli rovali sem a tam, vlevo a vpravo, po zatáčkách a rozdílůch se stezkách, viděli jsme další podobné luční rostliny, jako třeba tyto roztomilé Trillium catesbaei.

Malý rybník:

Po dobrých i špatných věcech směru jsme se ocitli u tohoto malého rybníka. OK, určitě byl roztomilý. Ale byl to skutečně rybník, který jsme hledali? Odtoková strana napovídala, že jde o další umělý rybník; ale alespoň na jednom místě byla podobná přímá sakovská lokalita. Vyplhal jsem a k vodnímu okraji a hledal masožravky. Nic, aťkoliv tu a tam bylo vidět výšejší – rájeliník. Nájsledovali jsme nevyhnutelně pomocí svého navigování stezku obepírající rybník a tu a tam jsme s ním sešli a hledali rostliny. Zatímco masožravky jsme šli dle nenašli, byli jsme podobně poděni a pokračovali níže, kde jsme agresivněmi a rozvratněmi masožravými rostlinami.

Byl jsem stále celkem optimistický, že jsme se ocitli na správném místě, proto jsem v jednu chvíli zahlédl vzdálenou špičku pobřeží – špičky, kde bylo vidět mnohstvá monitorovací značka a vlaječka. Hledal jsem, že tyto vlaječky zde byly umístěny kvůli nějakému vzácnému, och, možná nějak kvůli nějakému takovému, jako jsou federální ohrožené úpilice!

Bublinatky!

Tento objev byl rozhodně dobrou příležitostí. Tato vláknitá masa je Utricularia gibba. Podobný soubor rostlin, některé z nich s příměsí velkých máchů. Omlouvám se za rozmazané špičky snímku. Jsou to kousky hmoty, které proplouvaly kolem na vodní hladině buď hemžlivě inovací expozice doby.

A poblíž Utricularia gibba byly nějaké další masožravé rostliny...

Sarracenia jonesii

Jejda! Á pirlice! JakÁ; radost vidÄ>t tyto rostliny! Tyto rostliny byly stÄ;le na poÄ•Ä;tku rÄstovÄ sezÄ³ny, takÄ¾e lÄ;Ä•ky jeÄ;itÄ> nemÄ>ly ten sprÄ;vnÄ½ tvar. JedinÄ½m dÄvodem kÄ tomu, Ä¾e se zde vyskytovaly nÄ>jakÄ dospÄ>lÄ lÄ;Ä•ky bylo to, Ä¾e to byly lÄ;Ä•ky zÄ minulÄ sezÄ³ny. Bylo zde velkÄ mnoÄ¾stvÄ- rostlin, ale vÄ>tÄ;ina zÄ nich bohuÄ¾el vypadala bohuÄ¾el ponÄ>kud oÄ;juntÄ>le (pÄimÄ>ÄenÄ> dobÄ> naÄ;Ä-nÄ;vÄ;itÄ>vy). Tady je dalÄ;Ä- pohled ukazujÄ-cÄ- pÄekvapivÄ> dobrou a poÄ•etnou tvorbu kvÄ>tÄ.

Byla zde takÄ spousta semenÄ;Ä•Ä â€ VsadÄ-m se, Ä¾e pokud by nÄ>kdo otevÄel stavidlo a vypustil tento rybnÄ-k, stala by se celÄ; jeho plocha opÄ>t famÄ³znÄ- a slavnou lokalitou Ä;pirlic. Nebo jen tak fantazÄ-rujuâ€! (PÄedpoklÄ;dÄ;m, Ä¾e realita je ve skuteÄnosti daleko sloÄ¾itÄ;jÄ;Ä-.)

ZprÄ;va z cesty: Hory SevernÄ- a JiÄ¾nÄ- KarolÄ-ny a Georgie, 2005 (1. Ä•Ä;st)

ZprÄ;va z cesty: Hory SevernÄ- a JiÄ¾nÄ- KarolÄ-ny a Georgie, 2005 (3. Ä•Ä;st)

ZprÄ;va z cesty: Hory SevernÄ- a JiÄ¾nÄ- KarolÄ-ny a Georgie, 2005 (4. Ä•Ä;st)

Page citations: Personal observations.

Revised: January 2007

ÄBarry Rice, 2005

T: Radek Kastner